

Η πιο σημαντική αρχαία τραγωδία. Η τραγωδία του Σοφοκλή μας χαρίζει μια τρομερή επιβεβαίωση της υποδεέστερης θέσης του ανθρώπου μέσα στο σύμπαν και συγχρόνως μια τραγική θεώρηση της νίκης του ανθρώπου μέσα στην ήττα.

Ο μύθος του Οιδίποδα είναι ο αρχέτυπος μύθος της προσωπικής ταυτότητας στον Δυτικό πολιτισμό. Είναι κυρίως ο μύθος της αυτογνωσίας, της ανθρώπινης ισχύος και αδυναμίας. Αφορά την αλληλοεπίδραση του υπέρτατου ορθολογισμού και της υπέρτατης άγνοιας, του ελέγχου και της επιθετικότητας στην ανθρώπινη προσωπικότητα, την σχέση της ατομικής ύπαρξης μέσα στον κόσμο, όπως τον βιώνουμε και τον ερμηνεύουμε, ανάμεσα στην τάξη και το χάος, ανάμεσα στο νόημα και στην απουσία του.

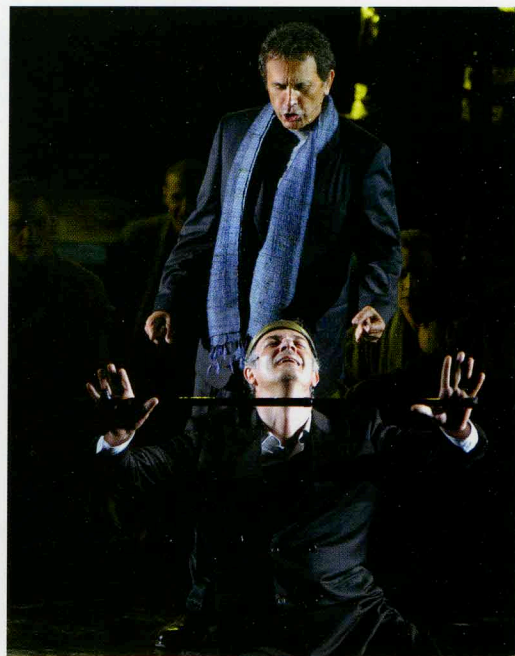
Για τη σύγχρονη ερμηνεία του μύθου του Οιδίποδα, τρεις απόψεις άσκησαν την μεγαλύτερη επιρροή. Η πρωτο-υπαρξιακή οπτική του Νίτσε, η ψυχαναλυτική ανάγνωση του Φρόυντ και η στρουκτουραλιστική προσέγγιση του Κλωντ Λεβυ Στρως.

Η ερμηνεία του Νίτσε βλέπει στον ήρωα του Σοφοκλή τον άνθρωπο, τον αποξενωμένο από το υπόλοιπο της φύσης και κατά συνέπεια αποκομμένο από τη διανοητική ισχύ. Τον άνθρωπο ο οποίος εμβαθύνει στα μυστικά της φύσης με σκοπό να ξεριζώσει απ' αυτή ακόμα και το μυστικό της δικής του θέσης μέσα στο φυσικό κόσμο. Η αναζήτηση μιας τέτοιας σοφίας είναι "η βεβήλωση της Αγίας Τράπεζας της φυσικής τάξης".

Στην ανάγνωση του Φρόυντ, η κρυμμένη βιαιότητα του παρελθόντος δεν βρίσκεται σ' ένα τυχαίο μοναδικό γεγονός μιας καταραμένης οικογένειας, αλλά στα καταπιεσμένα σεξουαλικά κίνητρα του libido, που ενδημούν στα βαθύτερα, αρχαιότερα και πιο απειθαρχα πεδία της πνευματικής μας ζωής. Ο χρησμός που δίνεται στον Οιδίποδα είναι η μοίρα, η οποία περιμένει τον καθένα από μας, στις καταπιεσμένες επιθυμίες του ασυνείδητου. Ο Λακάν στη μετα-Φροϋδική ανάγνωση του Οιδίποδα σημειώνει πως η επονομαζόμενη αμφισημία ή

τραγική ειρωνεία των διπλών και τριπλών νοημάτων του Σοφοκλή μας προσφέρει το μοντέλο της μη επικοινωνιακής γλώσσας του ασυνείδητου. Αυτή είναι μια γλώσσα που καλύπτει τόσα, όσα αποκαλύπτει.

Ο Κλωντ Λεβυ Στρως στη σημαντική του συμβολή σημειώνει πως ο Οιδίποδας κατανοεί την ουσία της ανθρώπινης ταυτότητας απαντώντας στο αίνιγμα της Σφίγγας. Αυτό που περπατάει στα τέσσερα, δύο και τρία πόδια στις μεταλλαγές της δύναμης και της αδυναμίας του. Ωστόσο ο ίδιος είναι εξαίρεση στη δική του απάντηση. Γιατί τα δικά του πόδια τρυπήθηκαν στη γέννηση του, εξαιτίας του χρησμού ότι θα καταλάβει δύο γενιές την ίδια χρονική στιγμή. Έτσι αυτός ποτέ δεν βάδισε τη φυσιολογική εξέλιξη στο μονοπάτι της ζωής....

ΣΟΦΟΚΛΗ

“ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ”

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΘΕΑΤΡΟ ΑΘΗΝΑΣ

Μετάφραση: **Κ.Χ. ΜΥΡΗΣ**
Σκηνοθεσία: **ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΙΜΟΥΛΗΣ**
Σκηνικά: **PAWEL DOBRZYCKI**
Κοστούμια: **EMMA RYOTT**
Μουσική: **GORAN BREGOVIC**
Φωτισμοί: **JEAN KALMAN**
Χορογραφίες: **JANE GIBSON**
Μακιγιάζ: **ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΝΤΗΣ**

ΔΙΑΝΟΜΗ

Οιδίπους: **ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΙΜΟΥΛΗΣ**
Ιοκάστη: **ΝΟΝΙΚΑ ΓΑΛΗΝΕΑ**
Κορυφαίος: **ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ**
Κρέων: **ΤΑΣΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ**
Τειρεσίας: **ΑΡΤΟ ΑΠΑΡΤΙΑΝ**
Εξάγγελος: **ΧΡΗΣΤΟΣ ΕΥΘΥΜΙΟΥ**
Θεράπων: **ΓΙΩΡΓΟΣ ΖΙΟΒΑΣ**
Άγγελος: **ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΤΣΑΡΙΝΗΣ**
Ιερέας: **ΝΙΚΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ**

ΧΟΡΟΣ

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΛΑΕΡΤΗΣ, ΚΡΕΒΑΪΚΑΣ
ΤΗΛΕΜΑΧΟΣ, ΜΑΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ,
ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ ΣΤΑΘΗΣ, ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΔΗΜΗΤΡΗΣ, ΣΙΔΕΡΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ, ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΜΑΡΚΟΣ, ΤΟΥΝΤΑΣ ΑΝΤΩΝΗΣ,
ΦΙΛΙΠΠΑΣ ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ,
ΧΑΤΖΗΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ**